

kun, at der *kan* være en sammenhæng; jeg mener, at der *er* en sammenhæng.

Kl. 17.40

Men er ministeren så ikke ærgerlig over, at der, mens denne regering har siddet, er blevet mindre direkte tid for de ansatte i ældreomsorgen til at være sammen med de ældre? Med hensyn til det at få mere tid til netop at kunne udvise respekt i samarbejde med de ældre får vi i dag tilbagemeldinger om, at den her regering har indført så mange administrative rutiner, så mange dokumentationsopgaver og så meget kontrol, at det betyder, at den enkelte ansatte i dag har langt færre minutter sammen med de ældre, end man havde, da denne regering tiltrådte.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne understrege, at jeg til enhver tid vil være åben over for at kigge på, om vi har lavet nogle regler, som tager unødvendig megen tid. Jeg tvivler på, at det er de centralt fastsatte regler, der er det store problem, men tror, at det måske mere er et spørgsmål om, hvordan man får det tilrettelagt, og hvad man kræver lokalt.

Men jeg vil til enhver tid være lydhør over for at se på, om jeg kan bidrage til at gøre noget for, at den tid, man har til det, som det hele drejer sig om, nemlig plejen og omsorgen, faktisk bliver større. Det har jeg jo bl.a. bidraget til ved, at vi fra regeringens side afsatte midler til at investere i de håndholdte computere, hvor vi jo har haft rigtig gode resultater med de forsøg, vi har kørt med en række kommuner. En af fordelene er bl.a., at man sparer noget tid på det, der kunne kaldes bureaukratiet, og på kørsel, fordi man på stedet kan notere de ting, som er nødvendige af hensyn til at sikre plejen for den ældre.

Jeg synes, vi skal være meget åbne over for investeringer i ny teknologi, men også over for andre måder at tilrettelægge arbejdet på med henblik på at frigøre tid til det vigtigste.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu lød det, som om ministeren mente, at de her mange initiativer fra regeringens side med såkaldt frit valg skulle have noget som helst at gøre med det frie valg for den ældre i vedkommendes dagligdag i forhold til mad, påklædning, hygiejne osv. Virkeligheden er jo, at det frie valg kun er et valg mellem, hvad det er for nogle udbydere – om det skal være offentligt el-

ler privat – der rent faktisk skal stå for de her ydelser.

Så der er ikke nogen direkte sammenhæng, måske lige bortset fra noget, som jeg godt vil spørge ministeren om: Ser ministeren ikke en sammenhæng i hele det her spørgsmål om frit valg – såkaldt frit valg – udbud osv. og så de øgede krav til, at de ansatte skal bruge meget tid på dokumentation og kontrol af den simple årsag, at det jo er forudsætningen for, at man kan konkurrenceudsætte, som det så fint hedder, de ydelser, der bliver givet på hjemmehjælpsområdet?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er da noget underligt noget at sige, at frit valg-reglerne ikke er med til at øge respekten og værdigheden for den enkelte ældre. Det er det da om noget, fordi man der får meget mere indflydelse på de ting, der betyder noget for en i dagligdagen, får meget mere selvbestemmelse.

Noget af det helt afgørende er da f.eks., at man frit kan vælge, hvilket plejehjem man ønsker at være på, når man er visiteret til en plejehjemsplads, hvad enten det så er et kommunalt eller et privat plejehjem, og i hvilken kommune det måtte ligge. Det er da helt afgørende, at man har muligheden for at gå ind og se på: Hvad er det for nogle værdier, der gør sig gældende på den pågældende institution? Er det her et sted, hvor jeg har lyst til at være? Så om noget har vi da med frit valg-bestemmelserne på de forskellige områder netop sat fokus på, hvad der er værdighed for den enkelte modtager.

Det er så rigtigt, at det har krævet nogle omstillinger i kommunerne at indføre det frie valg, f.eks. i forbindelse med leverance af hjemmehjælp, men det regelsæt har jo så også markant forbedret den ældres retssikkerhed i forhold til, at der er kommet en mere ensartet visitation.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Men er ministeren ikke enig med mig i, at lige præcis det, at alle ydelser på de områder skal konkurrenceudsættes, betyder, at der stadig og fortløbende vil være meget af personalets tid, der går med dokumentation og kontrol, fordi det jo er den eneste måde, man kan konkurrenceudsætte det, der rent faktisk går og laver, på; at det lige præcis er dér, at en del af problemet med at kunne give en god og værdig behandling af de ældre ligger, altså i mangelen på tid?